

Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
4.K.27.273/2014/2.

A Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a [redacted] által képviselt [redacted] felperesnek, [redacted] jogtanácsos által képviselt **Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága** (8050 Székesfehérvár, Pf. 9446.) alperes ellen, **közigazgatási határozat felülvizsgálata** iránti perben meghozta az alábbi

végzést:

A bíróság a per tárgyalását **f e l f ü g g e s z t i**, egyidejűleg az Alkotmánybíróságnál kezdeményezi a 2003. évi XCII. törvény (Art.) 24/C. és 24/D. §-aira vonatkozóan az **Alaptörvény-ellenességének megállapítását, valamint ezen jogszabályi rendelkezéseknek, mint Alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezések alkalmazásának a kizárását.**

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A bíróság a 2011. évi CLI. törvény 25. § /1/ bekezdése, valamint az Alaptörvény 24. cikk /2/ bekezdés „b” pontja értelmében terjeszti elő jelen indítványát, mert az előtte folyamatban lévő 4.K.27.273/2014. számú perben alkalmazandó 2003. évi XCII. törvény 24/C. és 24/D. §-ai vonatkozásában ezen jogszabályi rendelkezések Alaptörvény-ellenességét észlelte.

Az indítványozó jogosultságát a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 155/B. § /1/ bekezdése alapozza meg, eszerint: „A bíróság az Alkotmánybíróságnak a jogszabály, jogszabályi rendelkezés, közjogi szervezetszabályozó eszköz vagy jogegységi határozat alaptörvény-ellenességének megállapítására, továbbá nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására irányuló eljárását az Alkotmánybíróságról szóló törvényben foglalt szabályok szerint hivatalból vagy kérelemre kezdeményezheti.”

Az ügy rövid összefoglalása:

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Komárom-Esztergom Megyei Adóigazgatósága Eljárási Osztály 8559262432 sz. alatt 2013. február 5. napján meghozott elsőfokú határozatával elutasította a felperes 2013. január 8. napján benyújtott kimentési kérelmét. Ennek előzménye az volt, hogy az elsőfokú adóhatóság 2012. november 22. napján tudomást szerzett arról, hogy [redacted]

[redacted] egyik vezető tisztségviselője személyében változás állt be és ennek következtében [redacted] 2012. november 21-i bejegyzéssel 2012. szeptember 24-i hatállyal vált vezető tisztségviselővé a Zrt-nél. Az adóhatóság megállapította, hogy a változás miatt bekövetkezett az Art. 24/C. § /2/ bekezdés aa) alpontja szerinti akadály és ezért felszólította az adózót, hogy a felszólítás kézhezvételétől számított 15 napon belül az akadályt hárítsa el. Ezt követően került sor 2013. január 8. napján a kimentési kérelem előterjesztésére, figyelemmel az Art. 24/D § /3/ bekezdésében foglaltakra. E körben a vezető tisztségviselő arra hivatkozott, hogy korábban a [redacted] vezérigazgatója volt, de ebből a pozícióból 2010. március 26. napján felmentették. Visszahívatását követően a cég operatív ügymenetét befolyásolni nem tudta, abban már részt nem vett. Ebből kifolyólag vitatta az adóhatóság akadály elhárításra felszólító levelének azon megállapítását, hogy személy szerint köze lehetett a [redacted] 2010. július 20. napján elért 15 millió forintos adótartozásához. Kimentési kérelméhez mellékelte a [redacted] 2010. március 26., május 7. és június 17-i közgyűlési

Alkotmánybíróság	
Jogszabály	
III/660-0/2015	
Érkezett: 2015 MAREC 02.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 2	az Alaptörvény 24. cikk /2/

jegyzőkönyveinek másolatát, a cégbizonyítványt, illetve a társaság alapszabályát, valamint az igazgatósági tagságáról történő, 2010. szeptember 8-i keltezésű lemondásáról szóló iratokat.

Az elsőfokú adóhatóság elutasította a kimentési kérelmet, rámutatva arra, hogy [REDACTED] a kimentési kérelem indokolásában maga is elismerte azt a tényt, hogy vezető tisztségviselő volt a [REDACTED] emellett az általa csatolt iratokat irrelevánsnak minősítette az adóhatóság a kimentés vonatkozásában, megállapítva, hogy azt az akadályt nem hártotta el a felperes, amelyre az adóhatóság felszólítása vonatkozott. Az elsőfokú hatóság hivatkozott az Art. 24/C. § /5/ bekezdésében, illetve /6/ bekezdésében foglaltakra és mivel a felperes bizonyítási indítványát nem fogadta el, ezért a kimentési kérelmet elutasította.

Az elsőfokú határozat ellen fellebbezést terjesztett elő a felperes, rámutatva arra, hogy az elsőfokú határozatban foglaltakat több okból is jogszabálysértőnek tartja, már e fellebbezésben hivatkozott arra, hogy az adóhatóság joggyakorlata alapjogokat sért.

A másodfokon eljáró Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága Hatósági Főosztály Hatósági Osztály 2. 3521287424 iktatószámú, 3463231091 bárkód-számú, 2013. március 14. napján kelt másodfokú határozatával helybenhagyta az elsőfokú döntést. Rámutatott arra, hogy az elsőfokú adóhatóság helytállóan állapította meg az Art. 24/C § /12/ bekezdésének alkalmazásával az adóregisztrációs eljárás lefolytatását követően azt, hogy a [REDACTED] esetében bekövetkezett az Art. 24/C. § /2/ bekezdés aa) pontjában meghatározott akadály, tekintettel arra, hogy a társaság érintett vezető tisztségviselője, [REDACTED] olyan más adózóban volt többségi befolyással rendelkező tag, amely az adószám megállapítása iránti kérelem benyújtásának napján az állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott, túlfizetéssel csökkentett, 180 napon keresztül folyamatosan fennálló, 15 millió forintot meghaladó adótartozással rendelkezik, feltéve, hogy a más adózóban fennálló vezető tisztségviselői, vagy tagi jogviszony az adótartozás folyamatos fennállásának 180. napját megelőző 180. napon, vagyis azt követően bármelyik napon fennáll.

Megállapította, hogy a felperes többsége befolyással rendelkező tagi jogviszonnyal rendelkezett, amely jogviszony a 2010. április 13. és 2010. szeptember 8. között állt fenn. Az akadállyal érintettség 15 millió forintos adótartozás értékhatár meghaladásának kezdő időpontját 2010. július 20. napján állapította meg a hatóság. Ekkor a [REDACTED] adótartozás 1.455.473.264,- Ft volt. A másodfokú hatóság megállapította, hogy a kimentési kérelem nem felelt meg az Art. 24/C. § /5/-/8/, illetve /12/ bekezdésének, valamint a 24/D §-ban foglaltaknak.

Ezt követően törvényes határidőben a felperes keresetet terjesztett elő és kérte az alperesi másodfokú határozat hatályon kívül helyezését az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatállyal. Már a keresetlevelében jelezte, hogy az alperes határozata sérti az Alaptörvény B) cikk /1/ bekezdését, E) cikk /2/ és /3/ bekezdéseit, illetve a XII. cikk /1/ bekezdését, valamint az Európai Unió Működéséről szóló szerződést (EUMSZ) 26. Cikk /2/ bekezdését, 35. és 56. cikkeit.

Az alperes érdemi nyilatkozatával fenntartott az első-, másodfokú határozatokban kifejtetteket, kérte a felperes keresetének elutasítását. Álláspontja szerint mivel a kimentési kérelem az akadály elhárítására vonatkozó bizonyítást nem tartalmazott, így megalapozottan került sor a kérelem elutasítására.

A felperesnek az alkotmánybíróági eljárás kezdeményezésére vonatkozó indítványát tekintve, az abban foglaltakkal nem értett egyet, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint az, hogy a jogszabály

korábban bekövetkezett tényektől, körülményektől teszi függővé az adószám megállapítását, önmagában nem sérti a jogbiztonság elvét, az adóhatóság nem vizsgálhatta az eljárásban az érintett személy jogkövető vagy nem jogkövető magatartását, a kérelem elbírálásakor a hatályos szabályozás szerint kellett eljárnia és a jogszabályokban foglalt feltételrendszer teljesítésétől kellett függővé tennie a kimentési kérelem elfogadását, avagy elutasítását. Mivel pedig a törvényben felsorolt módon nem vezetett eredményre a kimentési kérelem, így elutasítása jogszerű volt.

Mindezen körülmények indokolták a jelen indítvány előterjesztését.

Mindezen körülmények képezik az alapját a bíróság jelen indítványának, vagyis annak, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg az Art. 24/C és 24/D §-ai vonatkozásában, hogy ezen rendelkezések az Alaptörvénybe, illetve részben nemzetközi szerződésbe ütköznek. Az Alaptörvény M) cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik.

(2) Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.”

Ezzel szemben a sérelmezett és vizsgálni kért Art. 24/C. és 24/D §-ok jelenlegi szövegezésükben nem csupán a jogszerűtlen és rosszhiszemű, nem csak a felróható magatartás következtében felhalmozott adótartozást sújtják súlyos szankcióval, azzal, hogy a vállalkozási szférából részlegesen kizárják az érintett személyeket. Ehhez szervesen kapcsolódik a 31/1998. /VI.25./ Alkotmánybírósági határozat V. pontjában kifejtett azon álláspont; miszerint: „Noha az államnak a piactudomány viszonyai között is meg van az a joga, hogy jogszabályok segítségével beavatkozzék a gazdasági folyamatokba, ez irányú joga nem korlátlan. Az semmiképpen sem tartozik bele, hogy a piactudomány tényleges viszonyait figyelmen kívül hagyva a rosszhiszeműség vélelméből kiindulva tetszése szerint szabályozza a gazdasági életet, tekintet nélkül arra, hogy a kellően át nem gondolt szabályzás kiket és milyen mértékben sújt joghátránnyal.” Ezzel nem áll összhangban a jelenlegi jogszabály megszüvegezése, mert ez eleve vélelmezi az érintett személy rosszhiszeműségét, a jogellenességét és emellett az érintett személyre telepíti az ellenbizonyítás terhét, amelyet rendkívül szűk körben tesz csak lehetővé. Mindezek alapján a hivatkozott rendelkezések sértik az Alaptörvény M) cikkében megfogalmazott normatív rendelkezést.

Emellett a hivatkozott rendelkezések nem harmonizálnak az Európai Unió szabályokkal sem. Az EUMSZ létrehozta az EU belső piacát, az EUMSZ 26. cikk /2/ bekezdése értelmében a belső piac egy olyan belső határok nélküli térség, amelyben biztosított az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása. Ennek szellemében a [REDACTED] megilletik az un. belső piaci szabadságok és ezen belül is az áruk szabad mozgásához és a szolgáltatásnyújtás szabadságához fűződő közvetlenül hatályos jogosultságok. Így jogosult maga megválasztani azon személyeket, akikkel a gazdasági tevékenységét meg kívánja valósítani, különös tekintettel a vezető tisztségviselőkre.

A feketegazdaság elleni küzdelem nyomós közérdek, ez indokolja az Art. 24/C §-a szerinti korlátozást. Az ilyen korlátozás vagy kizárás lehet jogszerű még abban az esetben is, hogyha esetleg korlátozza a belső piaci szabadságok gyakorlását, feltéve, hogy ez a korlátozás vagy kizárás nyomós közérdeken alapul. Ehhez képest azonban az Art. 24/C és 24/D §-ai aránytalanul korlátozzák a magánszemélyek belső piaci szabadságainak gyakorlását, mert olyan esetekben is kizárják és korlátozzák a belső piaci működést, amikor semmiféle jogellenes, vagy rosszhiszemű magatartás nem kapcsolható az érintett személyhez.

Az Art. hivatkozott szakaszai lehetőséget biztosítanak az érintettnek a jogkövetkezmények alóli kimentésre, ugyanakkor ez a kimentés csupán formális, hiszen még az a magánszemély sem tudja kimenteni magát, akinek a korábbi adótartozás felhalmozása egyáltalán nem róható fel, tekintettel arra, hogy az Art. hivatkozott szakaszai alapján az adóhatóság az érintett személy vonatkozásában a felróhatóságot, jogellenességet nem is vizsgálhatja. Ezért e jogi szabályzás alkotmányértő és az európai joggal is összeegyeztethetetlen.

Mindezek alapján a bíróság

indítványozza,

hogy az Alkotmánybíróság szíveskedjék az Art. 24/C és 24/D §-ait megvizsgálni abból a szempontból, hogy azok megfelelnek-e az Alaptörvény B) cikk /1/ bekezdésének E) cikk (2)-(3) bekezdésének, valamint a XII. cikk (1) bekezdésének.

A fentiekben kifejtettek tekintettel a bíróság

kéri,

hogy az Alkotmánybíróság szíveskedjék a Art. 24/C és 24/D §-ai kapcsán a jogszabályi rendelkezést megsemmisíteni és ezen túlmenően e szabályok, mint Alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezések alkalmazását a további bírósági eljárásokban kizárni.

Tatabánya, 2015. január 20.

dr. Vilimszky Anna sk.
törvényszéki bíró

A kiadmány hitelélül: